

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., v právní věci žalobce: **Teplo Přerov a. s.**, se sídlem Přerov, Blahoslavova 1499/7, zastoupeného JUDr. Petrem Dutkem, advokátem se sídlem Přerov, Blahoslavova 71/2, proti žalovanému **Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, tř. Kpt. Jaroše 7, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 27. 6. 2012, č. j. ÚOHS-R271/2011/VZ-7463/2012/310/PSe,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a shrnutí průběhu správního řízení

[1] V záhlaví označeným rozhodnutím předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále též „předseda Úřadu“) zamítl rozklad žalobce a potvrdil rozhodnutí žalovaného ze dne

23. 11. 2011, č. j. ÚOHS-S83/2011/VZ-8989/2011/540/PVé. Ve výrocích I. a III. tohoto rozhodnutí žalovaný uložil žalobci za spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále též „zákon o veřejných zakázkách“), pokutu dle § 120 odst. 2 písm. a) téhož zákona ve výši 30 000 Kč, a to z toho důvodu, že dne 21. 7. 2008 uzavřel smlouvu se společností PSS Přerovská stavební a. s. ve veřejné zakázce „*Rekonstrukce a přístavba krytého bazénu v Přerově – 1. etapa – šatna*“ a dne 22. 9. 2008 uzavřel smlouvu se společností CENTROPROJEKT a. s. ve veřejné zakázce „*Rekonstrukce a přístavba krytého bazénu Přerov 2. etapa – technologie krytého dětského bazénu*“, aniž by tak učinil v zadávacích řízeních v souladu s § 21 zákona o veřejných zakázkách, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnějších nabídek, a zadavatel již uzavřel smlouvy s vybranými uchazeči.

[2] Z obsahu správního spisu vyplynulo, že na základě studie z března roku 2008 zhotovené společností Sportakcent spol. s r. o. a projektové dokumentace č. 081453C zhotovené společností CENTROPROJEKT a. s. zahájil žalobce a statutární město Přerov zadávací a výběrová řízení na rekonstrukci a přístavbu krytého bazénu v Přerově, která měla být realizována v pěti etapách. Jak dále vyplývá ze smlouvy o poskytnutí dotace č. 11-015-001-08, ze dne 5. 5. 2008, statutární město Přerov se zavázalo poskytnout žalobci v roce 2008 účelovou dotaci ve výši 17 761 200 Kč na provoz a rekonstrukci sportovních zařízení v majetku města, a to Plaveckého areálu Přerov a Penčice a Zimního stadionu v Přerově.

[3] Žalobce zahájil za účelem rekonstrukce a přístavby krytého bazénu v Přerově následující zadávací a výběrová řízení:

a) na základě výzvy k podání nabídky ze dne 3. 7. 2008 výběrové řízení dle principů zákona o veřejných zakázkách „*Rekonstrukce a přístavba krytého bazénu v Přerově – 1. etapa – šatna*“ (dále též „zakázka č. 1“),

b) na základě výzvy k podání nabídky ze dne 22. 9. 2008 zadávací řízení na veřejnou zakázku „*Rekonstrukce a přístavba krytého bazénu Přerov – 2. etapa – bazénová technologie*“ (dále též „zakázka č. 2“),

c) na základě výzvy k podání nabídky ze dne 26. 8. 2008 výběrové řízení dle principů zákona o veřejných zakázkách na veřejnou zakázku „*Rekonstrukce a přístavba krytého bazénu Přerov 2. etapa – technologie krytého dětského bazénu*“ (dále též „zakázka č. 3“), a

d) na základě výzvy k podání nabídky ze dne 31. 3. 2009 zadávací řízení na veřejnou zakázku „*Rekonstrukce a přístavba krytého bazénu Přerov, 3. a 4. etapa – Víceúčelový bazén a Nová prosklená stěna bazénové haly*“ (dále též „zakázka č. 4“).

[4] Statutární město Přerov zahájilo na základě výzvy k podání nabídky ze dne 27. 8. 2008 zadávací řízení na veřejnou zakázku „*Rekonstrukce a přístavba krytého bazénu v Přerově – 2. etapa – whirlpooly*“ (dále též „zakázka č. 5“).

[5] Dne 21. 7. 2008 uzavřel žalobce v rámci zakázky č. 1 smlouvu o dílo se společností PSS Přerovská stavební a. s. s termínem plnění od 21. 7. 2008 do 15. 9. 2008 a cenou díla 1 678 861,94 Kč bez DPH.

[6] Dne 17. 10. 2008 uzavřel žalobce v rámci zakázky č. 2 smlouvu o dílo se společností CENTROPROJEKT a. s. s termínem ukončení jednotlivých částí plnění v rozmezí od 20. 10. 2008 do 20. 11. 2008 a cenou díla 5 701 864 Kč bez DPH.

[7] Dne 22. 9. 2008 uzavřel žalobce v rámci zakázky č. 3 smlouvu o dílo se společností CENTROPROJEKT a. s. s termínem předání díla 31. 10. 2008 a cenou díla 1 691 957 Kč bez DPH.

[8] Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce byl povinen zadávat zakázku č. 1 a zakázku č. 3 jako podlimitní veřejné zakázky (přestože jejich výsledná hodnota je nižší než 6 mil. Kč bez DPH), jelikož jednotlivé etapy předmětné investiční akce na rekonstrukci a přístavbu krytého bazénu Přerov vykazovaly znaky věcné, časové i místní souvislosti. Rekonstrukce a přístavba krytého bazénu v Přerově byla od počátku pojímána jako souhrn stavebních činností, jejichž výsledkem má být celková rekonstrukce krytého bazénu v Přerově, přičemž její ucelená koncepce byla dána studií společnosti Sportakcent spol. s r. o. a z ní vycházející projektovou dokumentací společnosti CENTROPROJEKT a. s. Skutečnost, že tato rekonstrukce byla rozdělena do jednotlivých etap, nerozporuje závěr, že se jednalo o vzájemně navazující stavební práce, jejichž jediným cílem nebyla pouze finalizace jednotlivých etap, ale dokončení celkové rekonstrukce plaveckého areálu v Přerově. Časové rozmezí výzev k podání nabídek u veřejných zakázek (vyjma veřejné zakázky č. 4, která proto nebyla předmětem závěrů žalovaného) je menší než tři měsíce a tato skutečnost taktéž nasvědčuje tomu, že se jednalo o vzájemně související plnění, což potvrzuje také místní totožnost plnění. Celková předpokládaná hodnota těchto vzájemně souvisejících plnění tak dosáhla hodnoty podlimitní veřejné zakázky, což potvrzuje i celková cena vyplývající ze smluv uzavřených na tato plnění (9 072 682,94 Kč bez DPH).

[9] Předseda Úřadu se ztotožnil se závěry žalovaného a poukázal na to, že předmět plnění přezkoumávaných zakázek č. 1 až 3 byl od samého začátku vymezený do etap jedné vnitřně strukturované stavební akce – celkové rekonstrukce krytého bazénu. To vyplývalo jak ze studie společnosti Sportakcent spol. s r. o. a z ní vycházející projektové dokumentace společnosti CENTROPROJEKT a. s., tak z obsahu *Cenové poptávky na zpracování projektové dokumentace* ze dne 15. 4. 2008.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[10] Ve včas podané žalobě žalobce nesouhlasil se závěrem žalovaného, že zakázky č. 1 až 3 vykazovaly znaky věcné, časové i místní souvislosti. Žalobce se stal nájemcem plaveckého areálu na základě nájemní smlouvy se statutárním městem Přerov ze dne 30. 4. 2008 s účinností od 1. 5. 2008. Společnost CENTROPROJEKT a. s. zpracovala projekt postupné modernizace, rekonstrukce a přístavby plaveckého areálu od odstranění havarijních situací až po zbudování moderního plaveckého areálu tak, aby bylo v rámci pěti etap možné projekt řešit v ucelených celcích dle časových a finančních možností žalobce (nájemce) i statutárního města Přerov (vlastníka) za minimálního přerušení provozu celého plaveckého areálu.

[11] Vzhledem k havarijnímu stavu šaten a problémům s hygienou v dětském bazénu představenstvo žalobce rozhodlo realizovat zakázku č. 1 (šatny) během prázdninových měsíců

z důvodu malého provozu vnitřního bazénu a v září 2008 realizovat akci č. 3 (technologie dětského bazénu).

[12] Vybudovat whirlpool mělo v plánu statutární město Přerov, které však následně zjistilo, že není schopno celou akci realizovat. Za pomoci dotace realizovalo pouze stavební část whirlpoolu – zakázku č. 5. Dne 22. 9. 2008 rozhodlo představenstvo žalobce o realizaci technologické části whirlpoolu – zakázka č. 2. Tedy až po provedení výběrových řízení u zakázek č. 1 a 3 a uzavření daných smluv o dílo došlo k projednání nové skutečnosti – nutnosti realizovat zakázku č. 2, která měla původně být realizována statutárním městem Přerov. Žalobce při zadávání zakázek č. 1 a 3 netušil, že bude v daném roce realizovat za vlastníka zakázku č. 2.

[13] Přestože žalobce zadal zakázky č. 1 a 3 jako zakázky malého rozsahu, výzvy k podání nabídek splňovaly veškeré požadavky na zájemce jako u podlimitních zakázek a odpovídaly podmínkám zjednodušeného podlimitního řízení dle § 38 zákona o veřejných zakázkách. Jediný rozdíl spočíval v tom, že v těchto výběrových řízeních zakázky nepodléhaly možnosti přezkumu ze strany žalovaného.

[14] Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí předsedy Úřadu, stejně jako rozhodnutí žalovaného, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V případě, že by soud neshledal důvody pro zrušení rozhodnutí, žalobce navrhl, aby soud upustil od uložené pokuty, nebo aby jí snížil.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[15] Ve vyjádření k žalobě žalovaný především odkázal na odůvodnění napadených rozhodnutí a setrval na své předchozí argumentaci. Měl za to, že rozčlenění stavebních prací na etapy z důvodu havarijního stavu šatny či malého provozu vnitřního bazénu během prázdninových měsíců, popřípadě finančních možností vlastníka objektu či žalobce, nezakládá zákonný důvod k rozdělení předmětu veřejné zakázky pod finanční limity § 13 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách.

[16] Žalobce nezadával veřejné zakázky č. 1 a 3 v souladu se zákonem, nýbrž pouze podle jeho principů, což pak mohlo vést k nižšímu zájmu potenciálních dodavatelů zúčastnit se takovéhoto veřejných zakázek s ohledem na skutečnost, že tyto nepodléhají standardnímu přezkumnému režimu. Z tohoto důvodu pak mohlo dojít k omezené účasti v zadávacím řízení a konkurenční tlak na smluvní cenu mohl být z tohoto důvodu nižší.

[17] V daném případě byla porušena zásada transparentnosti, neboť v postupu žalobce byly shledány takové prvky, jež činí zadávací řízení hůře kontrolovatelným. Žalobce nakládal s předmětem veřejné zakázky dle své libovůle, byť to obecně zdůvodnil finanční nedosažitelností a havarijním stavem předmětu veřejné zakázky.

[18] S ohledem na výše uvedené žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Právní hodnocení soudu

[19] Soud, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí předsedy Úřadu, jakož i předcházející rozhodnutí žalovaného včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.

[20] První a rozhodující spornou otázkou bylo to, zda žalobce postupoval správně, pokud vyhlásil tři samostatné veřejné zakázky, z toho dvě jako veřejné zakázky malého rozsahu, místo toho aby všechny vyhlásil jako jednu veřejnou zakázku podlimitní.

[21] Jak vyplynulo ze spisového materiálu, v dané věci se jednalo o stavební akci „*Rekonstrukce a přístavba krytého bazénu Přerov*“, rozdělenou do několika dílčích etap a posléze do několika veřejných zakázek, které částečně vypsali žalobce a částečně statutární město Přerov.

[22] Podle § 13 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách platí, že zadavatel nemůže předmět veřejné zakázky rozdělit tak, aby to mělo dopad na třídění zakázek dle jejich předpokládané hodnoty (nadlimitní veřejné zakázky, podlimitní veřejné zakázky a veřejné zakázky malého rozsahu). Libovolným dělením veřejné zakázky by si zadavatel fakticky volil právní režim, dle něhož je třeba v závislosti na předpokládané hodnotě veřejné zakázky postupovat. V daném případě mělo rozdělení veřejné zakázky na klasifikaci dle § 12 zákona o veřejných zakázkách vliv (dvě zakázky byly zadány jako veřejné zakázky malého rozsahu a jedna jako podlimitní veřejná zakázka, všechny dohromady by tvořily zakázku podlimitní).

[23] Pro posouzení, zda jednotlivé dílčí veřejné zakázky musí či nemusí být zadávány jako jedna veřejná zakázka, lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2007, č. j. 2 Afs 198/2006-69, ve věci „*město Březová nad Svitavou*“ (publ. pod č. 1896/2009 Sb. NSS; rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), v němž tento soud sice zaujal názor ohledně právního stavu před účinností stávajícího zákona o veřejných zakázkách, přesto z něho lze vycházet i v daném případě. Kasační soud dospěl k závěru, že zadáním jedné veřejné zakázky spočívající v plnění stejného nebo srovnatelného druhu je nutno rozumět i souhrn jednotlivých zadání určitých relativně samostatných plnění, týkají-li se tato zadání plnění spolu úzce souvisejících, zejména z hledisek místních, urbanistických, funkčních, časových nebo technologických. Obdobné závěry, již za účinnosti současného zákona o veřejných zakázkách, pak Nejvyšší správní soud vyslovil např. v rozsudcích ze dne 15. 12. 2010, č. j. 2 Afs 55/2010-173 (ve věci „*FORESTA WOOD, a. s.*“), a ze dne 26. 4. 2012, č. j. 2 Afs 71/2011-93 (ve věci „*Znojemská beseda*“), a zdejší soud v nyní souzené věci neshledal důvodu, pro nějž by se od nich měl odchýlit.

[24] V nyní projednávané věci nemá smysl uvažovat o hlediscích urbanistických a technologických, hlediska funkční, místní i časové pak nasvědčují tomu, že šlo o jedinou zakázku; k tomu žalobce ostatně ničeho konkrétně nenamítal. Žalobce pouze uvedl, že při zadávání zakázek č. 1 a 3 netušil, že bude v daném roce realizovat za vlastníka objektu i zakázku č. 2 (soud neprováděl dokazování listinami doloženými žalobcem k žalobě, které nebyly součástí správního spisu, tedy zápisy z jednání představenstva žalobce z července až srpna 2008, neboť jimi dokládané skutečnosti, tedy zejména okolnosti časové návaznosti

jednotlivých zakázek, nebyly sporné, byly již prokázány jinak, a soud tak v tomto ohledu vycházel z tvrzení žalobce).

[25] Při posouzení, zda se jedná o zadání jedné veřejné zakázky, jde však o objektivně seznatelné vlastnosti předmětu plnění veřejných zakázek. Okolnosti úmyslu zadavatele či financování zakázky nemají vliv na posouzení stejnosti či srovnatelnosti předmětu plnění. Tyto okolnosti žádným způsobem nemění charakter tohoto plnění. Obzvláště nelze takovéto námitce žalobce přisvědčit v situaci, kdy jediným akcionářem žalobce byl původní zadavatel zakázky č. 2 – statutární město Přerov. Rekonstrukce bazénu byla od samého začátku pojímána jako jedna časově strukturovaná stavební akce, která probíhala ve spolupráci žalobce a statutárního města Přerov, a tedy mohla a měla být zadána jako jedna veřejná zakázka. Má-li zadavatel pochybnosti o tom, zda předmět plnění představuje jednu či více samostatných veřejných zakázek či pokud se předpokládá hodnota předmětu veřejné zakázky blíží či je na prahu hodnot podle § 12 zákona o veřejných zakázkách, měl by zvolit „přísnější“ způsob zadání, resp. posoudit takovou veřejnou zakázku dle vyšší hranice prahové hodnoty, neboť tím se vyhne porušení zákona o veřejných zakázkách a případné sankci.

[26] Přípustným postupem způsobilým nahradit postup žalobce, který rozdělil fakticky jedinou veřejnou zakázku, bylo rozdělení veřejné zakázky na části dle § 98 zákona o veřejných zakázkách. Tento postup umožňuje přístup různým (např. menším) dodavatelům (budou-li úspěšní) k různým částem veřejné zakázky s tím, že stále půjde o jedinou veřejnou zakázku.

[27] Závěr, že se v dané věci jednalo o jednu uměle rozdělenou veřejnou zakázku, byl správními orgány dostatečně odůvodněn a zdejší soud se s ním ztotožnil. Bylo naplněno hledisko místní (krytý bazén v Přerově), časové (zahájení veřejných zakázek č. 1, č. 2 a č. 3 proběhlo v rozmezí tří měsíců, přičemž termíny jejich plnění se překrývaly) i věcné (vzájemně navazující stavební práce, jejichž cílem nebyla pouze finalizace jednotlivých etap, ale dokončení celkové rekonstrukce krytého bazénu v Přerově). Výše uvedené vyplývá především ze studie společnosti Sportakcent spol. s r. o. a z ní vycházející projektové dokumentace společnosti CENTROPROJEKT a. s. Tento závěr podporuje i obsah *Cenové poptávky na zpracování projektové dokumentace* ze dne 15. 4. 2008.

[28] K tomu lze podotknout, že pro řízení o přezkoumání správního rozhodnutí soudem platí dispoziční zásada [§ 71 odst. 1 písm. d) a § 75 odst. 2 věta první s. ř. s.], a proto obsah žaloby (žalobních bodů) v podstatě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Uvedl-li žalobce jen, že s posouzením věcné, časové a místní souvislosti zakázek nesouhlasí, mohl zdejší soud hodnotit napadené správní rozhodnutí pouze v tomto obecném rozsahu.

[29] Vždy je třeba přihlídnout i k § 6 zákona o veřejných zakázkách, který stanoví zásady postupu zadavatele. Ten je povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Zásada transparentnosti je porušena tehdy, pokud jsou v zadavatelském postupu shledány takové prvky, jež by zadávací řízení činily nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2010, č. j. 1 Afs 45/2010-159, ve věci „*město Karlovy Vary*“). Význam zásady transparentnosti v první řadě směřuje k cíli samotného

práva veřejných zakázek, kterým je zajištění hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti nakládání s veřejnými prostředky.

[30] Pojem „transparentnost“ je značně flexibilní co do svého obsahu, avšak je zřejmé, že je vybočením z jeho mezí, pokud zadavatel učiní takové kroky, které učiní zadávací řízení mj. hůře kontrolovatelným. Tak tomu bylo i v nyní souzené věci.

[31] Významným kontrolním mechanismem procesu zadávání veřejných zakázek je totiž možnost podat námitky dle § 110 a násl. zákona o veřejných zakázkách a následně možnost iniciovat řízení o přezkoumání úkonů zadavatele dle § 113 a násl. citovaného zákona. Těmito možnostmi disponuje při zadávání nadlimitních a podlimitních veřejných zakázek či v soutěži o návrh dodavatel, který má nebo měl zájem na získání určité veřejné zakázky a kterému v důsledku domnělého porušení zákona úkonem zadavatele hrozí nebo vznikla újma na jeho právech. Institut námitek proti úkonům zadavatele však není u veřejných zakázek malého rozsahu možno uplatnit, neboť tento druh veřejných zakázek nemusí být, s výhradou uvedenou v § 18 odst. 3 věť za středníkem zákona o veřejných zakázkách, veden v režimu citovaného zákona.

[32] Kdyby tedy byly předmětné zakázky zadány správně jako jedna podlimitní veřejná zakázka (případně rozdělená ve smyslu § 98 zákona o veřejných zakázkách), měli by potenciální dodavatelé možnost podat námitky ve vztahu ke všem částem rekonstrukce, tedy k zakázkám č. 1 až 3. V dané situaci však tato možnost byla dána pouze u zakázky č. 2, která byla zadána v rámci zjednodušeného podlimitního řízení. Přestože tedy žalobce postupoval u zakázek č. 1 a 3 dle „principů“ zákona o veřejných zakázkách, nepoužil zadávací řízení v souladu se zákonem (dodavatelé zejména neměli možnost plně uplatnit námitky) a dopustil se tak správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona o veřejných zakázkách.

[33] Skutečnost, že žalobcem byla dodržena alespoň určitá míra pravidel vyplývajících ze zákona o veřejných zakázkách a že nabídky zúčastněných dodavatelů byly podrobeny obdobnému mechanismu výběru jako v případě postupu podle zákona, vyhodnotil žalovaný jako polehčující okolnost a uložil proto žalobci pokutu při dolní hranici možné sazby.

[34] S ohledem na výše uvedené soud nepovažuje uloženou pokutu (spíše při spodní hranici zákonné sazby, nevybočující z dosavadní rozhodovací praxe) za zjevně nepřiměřenou a neshledal tak důvod ji snížit či od ní upustit. V této souvislosti lze poukázat na to, že smyslem a účelem moderace není hledání „ideální“ výše sankce soudem místo správního orgánu, ale její korekce v případech, že by sankce, pohybující se v zákonném rozmezí a odpovídající i všem zásadám pro její ukládání a zohledňující kritéria potřebná pro její individualizaci, zjevně neodpovídala obecné představě o adekvátnosti a spravedlnosti sankce.

V. Závěr a náklady řízení

[35] Krajský soud v Brně tedy shledal námitky žalobce nedůvodnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

[36] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. července 2014

JUDr. Zuzana Bystřická, v. r.
předsedkyně senátu